

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber
specialis gratiae**

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XXXIII. Qualiter anima debeat Christo sociari.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](#)

In choro,
tamquam
sponsa

Ad mensam
Domini,
ut regina.

si quandoque fit, mox per pœnitentiam redeat, confidens de mea misericordia quod etiam per unicum gemitum omnia ei remittam. In choro et in oratione, habeat se ad me sicut sponsa ad sponsum, per amorem et dulcem familiaritatis exhibitionem. Cum vero communicatura est, habeat se sicut regina ad regem suum : regina enim in convivio regis sui liberalis est, largitur dona, et eleemosynas erogat. Sic ipsa bona sui Regis sibi donata omnibus liberaliter tribuat, et suis orationibus subveniat. »

CAPUT XXXIII.

QUALITER ANIMA DEBEAT CHRISTO SOCIARI.

ITEM cum hæc ancilla Christi aliquando se gloriosæ Virgini Mariæ recommendaret, visum est ei quasi sub pallio suo eam protegeret, dicens: « Anima desiderans Filio meo sociari, habeat se velut sponsa nobilis, longe super dignitatem suam sponsum habens, quæ pro honore sponsi sui in magna reverentia et disciplina se custodit, ne unquam tale committat quod sponsum suum dedebeat, aut oculis ejus displiceat. Sic anima illa nunquam sponte sua ad peccatum etiam quantumcumque parvum se inclinet. »

Anima Sponsos sit fidelis.
« Secundo, in omnibus quæ indiget aut desiderat, secum ad Deum habeat refugium ; ejus solius quærens consolationem et auxilium. Quod si eam statim noluerit consolari, sufferat patienter, sicut sponsa fidelis, quæ omnia secreta sua et necessaria sponso suo exponit cum fiducia, indignum judicans ab alio consolari. Tertio se Christo in virtutibus in quantum potest, conformet : scilicet

ut, quia Christus humilis fuit et obediens, studeat humiliter omni se subjecere creaturæ, et si opportunum fuerit, usque ad mortem obedire. Hæc talis virtus ex unione Christi virtutis nobilior erit, quam mille virtutes quæ tali intentione non sunt peractæ. »

CAPUT XXXIV.

QUALITER DEUS OPERA SUA HOMINI COMMUNICAT.

ORABAT aliquando pro quadam valde benevolâ ad labores, specialiter ad vilia opera; vidiq[ue] eam coram Domino flexis genibus et elevatis manibus, quasi oraret. Ad quam Dominus manus suas, de quibus balsami liquor emanabat, manibus suis applicuit, et liquorem illum instillabat dicens: « Ecce do tibi omnia operamea in sanctificationem et supplementum operum tuorum. » Intellexitque opera ejus et labores Deo valde complacere. Et ait Dominus: « Cum laboribus impedita mihi non valet intendere, legat Antiphonam: *Gratias tibi Deus, gratias tibi, vera, una Trinitas et trina Veritas, trina et una unitas*, vel: *Ex quo omnia, per quem omnia, in quo omnia ipsi gloria in sæcula*, et studeat hominibus mite dare responsum. »

CAPUT XXXV.

DE DULCI CONSOLATIONE DOMINI QUA CONSOLATUR HOMINEM.

ITERUM cum pro una oraret, vidit Dominum illam, pro qua orabat, dextera tenentem, et per quoddam pratum amœnum et florigerum deducentem. Per quod intellexit